

skyndelse til at forbedre effektiviteten. Bestemmelsen om, at kalkulationsregler kan fastsættes for en periode på op til et år ad gangen, vil ikke forhindre rådet i efter forhandlinger efter § 11, stk. 1, at indgå aftaler med virksomheder om længerevarende ordninger.

Det bedømmelsesgrundlag, der i henhold til *stk. 2* skal anvendes ved den nærmere vurdering af, om en pris eller avance klart overstiger, hvad der ville kunne opnås på et marked med virksom konkurrence, svarer til det hidtidige bedømmelsesgrundlag efter monopollovens §§ 11–12. Forslaget indebærer, at enkeltvarekalkulationsprincippet fortsat vil være udgangspunktet.

Bedømmelsen skal foretages på grundlag af forholdene i virksomheder, der drives på en teknisk og kommercielt hensigtsmæssig måde, og ved fastsættelse af priser i medfør af *stk. 1* skal virksomheden have dækning for nødvendige omkostninger samt en avance under hensyn til risikoen ved varens eller tjenesteydelsens fremstilling og salg, svarende til monopollovens § 12, stk. 4, idet eksemplifikationen af omkostningsarter dog er udeladt.

Monopoltilsynet har ved administrationen af monopollovens § 12, stk. 4, som hovedregel taget udgangspunkt i de regnskabsmæssige vurderingsprincipper, som normalt anvendes i branchen eller virksomheden. Dette har normalt ført til, at kostprisprincippet er anvendt. Det afgørende er, at det samme princip lægges til grund i hele den periode, der bedømmes.

Det er bedst stemmende med lovforslagets generelle formålsangivelse at lade bedømmelsen af priser og avancer i ikke-vareproducerende eller -omsættende erhverv ske på samme måde som for andre erhverv. En bestemmelse svarende til lovudkastet i betænkning nr. 1075, s. 308, § c, *stk. 3*, er derfor ikke medtaget i forslaget.

I *stk. 3* opretholdes princippet i monopollovens § 12, stk. 5, hvorefter enkeltvarekalkulationsprincippet kan fraviges, hvor vægtige hensyn, herunder til forsknings- og udviklingsintensive produktionsområder, taler derfor. Denne regel blev vedtaget af et bredt politisk flertal i 1983. I kraft af bestemmelserne i lovforslagets kapitel 3 har rådet hjemmel til at skabe gennemsigtighed i de brancher, hvor virksomhederne i kraft af § 13, stk. 3, opnår en større frihed i omkostningsfordelingen.

Til § 14

Forslaget bygger på fremstillingen i betænkning nr. 1075, s. 275–279, men er omformuleret i forhold til udvalgets udkast, § d, s. 308, med henblik på en præcisering af bestemmelsens rækkevidde.

Stk. 1 indeholder et strafsanktioneret forbud mod, at virksomheder eller sammenslutninger m.v. aftaler, vedtager, bestemmer eller på anden måde betinger sig, at der ved videresalg i efterfølgende omsætningsled skal overholdes mindstepriser eller -avancer, medmindre Konkurrencerådet har godkendt de pågældende aftaler m.v.

Forbuddet gælder i lighed med bestemmelsen i monopollovens § 10 generelt og omfatter således enhver erhvervsvirksomhed eller sammenslutning af erhvervsdrivende, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, uanset markedsstyrke.

Forslaget indebærer endvidere, at indkøbsforeninger, der selvstændigt foretager indkøb, etablerer varerelager og videresælger til medlemmerne, også er omfattet af bestemmelsen som anført i betænkning nr. 1075, s. 279, 3. afsnit.

Forbuddet omfatter enhver tilkendegivelse af, at et efterfølgende omsætningsled skal overholde mindstepriser eller -avancer, hvad enten tilkendegivelsen sker skriftligt, herunder i prislister, ved stempling eller påtegning på varenes emballage, i annoncer og reklamer, eller mundtligt, herunder tilkendegivelser gennem sælgers repræsentant eller ved varens levering. Både tilkendegivelser, der generelt retter sig mod efterfølgende omsætningsled, og tilkendegivelser over for enkelte virksomheder er omfattet.

Forbuddet omfatter ikke tilkendegivelse af priser, der alene er vejledende. Selv om disse og andre former for prisvejledning ikke er omfattet af forbuddet, kan de have skadelige virkninger og omfattes da af indgrebsbeføjelserne i forslagens §§ 12 og 13.

Efter forslaget kan rådet godkende aftaler m.v. om bindende mindstepriser eller -avancer, når vægtige grunde taler derfor. Den hidtidige praksis, hvorefter tilsynet efter monopollovens § 10 kun i meget få tilfælde har godkendt sådanne aftaler, forudsættes videreført. De hidtidige godkendelser kan tages op til revurdering i lyset af lovens formålsangivelse.

Med henblik på at understrege at efterfølgende omsætningsled er frit stillet ved prisfastsættelsen, foreslås det i *stk. 2*, at det ved tilkendegivelse af vejledende videresalgspiser skal fremgå, at prisen er vejledende.

Til § 15

Forslaget er udformet på baggrund af fremstillingen i betænkning nr. 1075, s. 306–307, og afgrænsningen i lovforslagets § 2, nr. 1, 2. pkt., og nr. 2.

Der henvises til bemærkningerne hertil samt til de indledende bemærkninger til kapitel 2.